

Echa z konwencji

KRAKÓW, 29 WRZEŚNIA 2002 R.

Umiłowani w Panu Jezusie Chrystusie Braterstwo! Z pomocą Bożą i członków zboru w dniu 29 września 2002 zorganizowaliśmy w Krakowie jesienną konwencję, która odbyła się ponownie w Nowohuckim Centrum Kultury. Obiekt ten stopniowo porasta konwencyjnym wątkiem i w badackiej społeczności dołączył do tak nobliwych miejsc jak Dom Kultury w Andrychowie, „Stodoła” w Białogardzie, gospodarstwo w Budziszach oraz innych miejsc, bardzo dobrze nam znanych z corocznych konwencji, miejsc, do których wracamy z prawdziwą przyjemnością. Wiążą się one bowiem z miłością, gościnnością i serdecznością braterską i niech to tak trwa, aż Bóg łaskawie zaprowadzi swoje Królestwo.

Pogoda dopisała nam tym razem wyjątkowo. Choć w drugiej połowie września słońca mieliśmy jak na lekarstwo, tego dnia Bóg był łaskaw i nich Mu za to będzie chwala.

Wersetem przewodnim konwencji był fragment Psalmu Dawidowego: „Pan światłością moją i zbawieniem moim” – Psalm 27:1.

Pierwszym tematem nawiązującym do hasła konwencji „Pan światłością moją i zbawieniem moim”, usłużył br. Stanisław Sroka. Brat zwrócił szczególną uwagę na Słowo Boże, które jest dla nas światłością Bożą głoszoną przez proroków, ale przede wszystkim przez Jezusa Chrystusa, który stał się z woli Bożej światłością, odkupieniem i zbawieniem.

Drugim tematem – „Przez poniżenie do wywyższenia” – usłużył br. Jan Kopak. Jednym z przykładów wspomnianych przez mówcę była lekcja dana przez samego Mistrza z Nazaretu, a mianowicie modlitwa faryzeusza: „Dziękuję ci, Panie Boże, że nie jestem jako inni ludzie i modlitwa celnika: „Boże, bądź miłościw mnie grzeszemu”, pokazująca jak ważną sprawą jest pokora. Brat zwrócił również uwagę na ważne napomnienie dane przez apostoła Jakuba: „Unizajcie się przed Panem, a wywyższy was” – Jak. 4:10.

Przed trzecim wykładem miała miejsce miła niespodzianka – występy trzech grup pokoleniowych naszej społeczności – montaże słowno-muzyczne i pieśni chóralne. Najpierw wystąpiła grupa seniorów (siostry i jeden brat) z Domu „Betania”, którzy deklamowali wiersze i śpiewali pieśni na chwałę Bogu. Niektóre z tytułów to: „Dziś Ojczyzna nasza”, „Tak już jest, każdy w życiu szuka szczęścia”, „Chcemy do śmierci, Jezusie, być Twój”.

Jako następne wystąpiły najmłodsze dzieci z programem muzyczno-słownym pt. „Tęcza”, a na koniec chór młodzieżowy zaśpiewał psalm i pieśni: „Pan światłością moją”, „Wybrałeś mnie”, „Groźnie się burzy bezbrzeżny ocean”, „Sprawiedliwości przyjdzie czas”, „O nie smuć się”, „Szczęsny dzień”.

Po wysłuchaniu tak urozmaiconego repertuaru, w podniosłym nastroju wysłuchaliśmy kolejnego wykładu pt. „Trudne zbawienie”, którym usłużył br. Beniamin Pogoda. Podstawą rozważań był Psalm 23 oraz werset z 1 Mojż. 15:1: „Nie bój się, Abrahamie”. Patriarchowie, pomimo, że ich życie pełne było trudów i doświadczeń, mieli błogosławieństwo i opiekę Bożą, zdążając wytrwale do niebiańskiej ojczyzny, która była ich życiowym celem. Są oni dla nas wzorem do naśladowania, co stwierdza św. apostoł Paweł w Liście do Hebrajczyków.

Czwartym, ostatnim tematem usłużył br. Lech Czerniak. Rozważanie było oparte na wersety: Psalm 105:24, 37-38 oraz Obj. 15:1-7 i zatytułowane: „Wybawienie z niewoli”. Brat przedstawił analizę wydarzeń chronologicznych związanych z wtórym przyjściem Jezusa Chrystusa w oparciu o symbolikę plag egipskich.

Nabożeństwo konwencyjne zakończono pieśnią „Zostań z Bogiem” i modlitwą Pańską „Ojczyzna nasza” o godzinie 16.15.

Z upoważnienia Zboru Krakowskiego:

br. Czesław Kasprzykowski

R-
„Straż”